

sely Socialdemokrater, som man maa tro har et Livssyn, der gaar imod den Slags Ting, men hvis Kød alligevel er skrøbeligt, kan komme galt af Sted paa dette Omraade, er der saa sandt Grund til at tage fat paa skærpede Bestemmelser; hvis det ses, at den gode Villie i saa ringe Grad kan hindre Folk i at komme ud paa Veje, de ikke skulde ud paa, kan jeg kun bestyrkes i den Opfattelse, at mine Krav er berettigede.

Hvis det nu er rigtigt, hvad der her er kommet frem — jeg maa i Parentes sige, at det er et konservativt Blad, der meddeler denne Historie lige før et Valg; vi har nylig haft Byraadsvalg ovre i Aarhus, og jeg ved, hvad konservative Blade kan præstere, saa jeg vil ikke hænges paa det . . .

Formanden: Jeg beder det ærede Medlem erindre, at det er Ændringsforslagene, der foreligger til Forhandling.

Simonsen: Jeg maa da forlade dette Emne, som det ærede Medlem Hr. Johannes Lou har blandet ind i Sagen. Jeg maa dog maaske med den højtærede Formands Tilslættelse have Lov til at sige, at hvis disse Anklager i et konservativt Blad lige før Valget tilfældigvis skulde være rigtige, saa opfordrer jeg til, at der skal tages fat paa den Mand, enten han er opstillet paa den socialdemokratiske Liste eller ikke. Jeg tror ikke, der af en eneste Socialdemokrat vil blive rørt en Finger for at holde Haanden over ham eller sagt et eneste Ord til hans Forsvar. Men jeg vil naturligvis have Sagen nærmere konstateret, med al Respekt for det ærede Medlem Hr. Johannes Lous Ord.

Den højtærede Formands Krav om, at jeg skal blive ved Ændringsforslagene, udelukker, at jeg kan gøre visse Bemærkninger saa udførlige, som jeg vilde have sat Pris paa. Jeg skal dog et Øjeblik endnu beskæftige mig med det ærede Medlem Hr. Johannes Lou, idet han fremsatte et Spørgsmaal, som i og for sig kan sættes i Forbindelse med nogle af de stillede Ændringsforslag. Det ærede Medlem omtalte Statsfunktionærerne og fremhævede, hvilken Interesse de havde i at være inde under Huslejeloven, eller rettere sagt, hvilken Interesse de havde i, at Staten var underkastet Huslejelovgivningen. Heri giver jeg det ærede Medlem fuldstændig Ret; men saa forstaar jeg ikke, at det ærede Medlem samtidig udtaler sig saa stærkt imod Reguleringen og mod de Bestemmelser, som der her forhandles om, og rent ud erklærer, at Husejerne er berøvede deres Ejendomsret og satte til Side, og at man har behandlet dem uretfærdigt. Det gør

han, i samme Øjeblik som han stærkt fremhæver det næsten som en Livssag for Statsfunktionærerne, at de ved, at de er under Huslejelovens Beskyttelse! Ja, der er jo den Forskel, at Staten har det ærede Medlem maaske ikke saa megen Medynk med som med de private Kapitalister. Ellers er det i alt Fald efter min Mening i høj Grad inkonsekvent, at man det ene Øjeblik siger, at Forholdet dér er galt, og det næste Øjeblik siger: Men Statsfunktionærerne maa endelig ind under den Lov, ellers bliver det galt. Ingen vil dog vist paastaa, at Staten er en mere inhuman Vært og Ejer end mange private, særlig de, der er Spekulanter.

Den ærede Ordfører for Flertallet (Hagbart Berg) omtalte de 30 pCt. og nævnte, at der ikke var Strid om dem, fordi Mindretallet havde stillet i Udsigt at ville tage de 30 pCt. i § 6 A, naar B faldt bort. Nu er det ærede Medlem ikke ganske berettiget til at sige, at der ikke er nogen Strid derom, og at man har accepteret de 30 pCt., for det er ikke Tilfældet; men jeg skal indrømme, at jeg for mit Vedkommende vilde — og jeg tror, jeg havde kunnet faa mine Partifæller med dertil — acceptere Forhøjelsen fra 20 til 30 pCt. i A, naar man kunde være kommet bort fra det uhyggelige og farlige B-Afsnit i § 6. Jeg vilde have anset det for en Fordel, thi saa havde man vidst, hvad man gik ind til. Med § 6 B ved man ikke, hvad man gaar ind til, men man ved, det er noget, som vil blive højst uheldigt for mange Mennesker. Men man afviste enhver Forhandling; til Trods for at man — det konstaterer jeg — fra Flertallets Side var klar over, at det Tilbud, som blev stillet af Mindretallet, var ensbetydende med, at Mindretallet vilde gaa med til 30 pCt. i A, nægtede man alligevel at acceptere det. Man satte B-Afsnittet over alt, det er Hovedsagen, det er Kærnepunktet, det er det, som skal føres igennem. Det er den store Ændring, som skal markere, hvorledes det konservative Flertal stiller sig til Huslejelovgivningen.

I Henhold til den højtærede Formands Forlangende om at holde sig til Ændringsforslagene maa jeg undlade at komme ind paa en Polemik med den ærede Ordfører om „Benægten af Fakta“ og de andre stærke Ord, som han brugte, og ligeledes fra en Imødegaaelse af den ganske meningsløse Paastand af den ærede Ordfører, at det var de radikale og socialdemokratiske Blades Skrivelser om Huslejelovgivningen og deres Arbejde for dens Opretholdelse, der bevirkede Spekulationen og saa fremdeles. Jeg er næsten ogsaa tilbøjelig til at mene, at jeg vil kunne skænke den ærede Ordfører en